

V J
ministr kultury

KVOPP004R7TY

L 261
-12/1
2676/03/PH

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNĚNÍ PRÁV	
602 00 Brno - Údolní 39	
PODATELNA	
PŘEVZAL DNE:	28-01-2008
POČ. LISTŮ:	4 PŘÍLOHA: 0

V Praze dne 24. ledna 2008
Č. j.: 13266/2007

Vážený pane,

k Vašemu dopisu ze dne 11. 10. 2007, č. j. 2676/2007/VOP/MII, ve kterém jste mne požádal o vyjádření ke Zprávě o šetření ve věci postupu orgánů státní památkové péče v souvislosti se stavbou „Bytového domu Pod Ateliéry“ v k.ú. , obec Praha, týkající se podnětu Mgr. L U , bytem , kterým si stěžoval na postup odboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy ve věci vydání závazného stanoviska ke stavbě Bytového domu Pod Ateliéry v k.ú. obec Praha; a jehož obsahem byl dále Váš podnět na opakovaný přezkum závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, č.j. MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13. 4. 2007, v předmětné věci, si Vám dovoluji sdělit následující.

Ministerstvo kultury se danou věcí zabývalo na základě podnětu pana Mgr. L U . Jmenovanému bylo dopisem ze dne 16. 8. 2007 sděleno, že po prostudování spisových materiálů, které byly Ministerstvu kultury postoupeny odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy, neshledalo skutečnosti, které by zakládaly důvod zrušení nebo změny výše uvedené rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 97 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Nebylo shledáno, že lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, což by zakládalo důvod k zahájení přezkumného řízení, a to zejména proto, že napadené rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy č. j.: MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13. 4. 2007, ve věci novostavby bytového domu, na č. parc. , k. ú. lokalita ul. bylo vydáno po písemném vyjádření příslušné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hlavním městě Praze, zn. NPÚ-311/1269/2007 ze dne 5. 4. 2007, se kterým se plně ztotožnil. Bylo tedy vydáno v souladu s ustanovením § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Jestliže odborná organizace označí návrh za realizovatelný a výkonný orgán státní památkové péče se s tímto ztotožní, přezkumný orgán musí vycházet z předpokladu, že tento závěr je věcně správný, neboť zkoumání věcné stránky mu v případě mimořádného opravného prostředku ani nepřísluší.

Součástí podnětu byla Vaše Zpráva o šetření ve věci postupu orgánů státní památkové péče v souvislosti se stavbou „Bytového domu Pod Ateliéry“ v k.ú. , obec Praha.

Po prostudování a posouzení příslušného spisového materiálu Vám sděluji následující. Ministerstvo kultury v totožné věci konstatovalo ve svém sdělení č.j. 7626/2007 ze dne 27. 8. 2007, že po předběžném posouzení věci podle § 95 správního řádu ze spisových materiálů, které byly Ministerstvu kultury postoupeny odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy, neshledalo skutečnosti, které by zakládaly důvod zrušení nebo změny výše uvedeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 97 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Odvolacím orgánem nebylo tedy shledáno, že lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, což by zakládalo důvod zahájení přezkumného řízení.

Ve své zprávě jste došel mimo jiné k závěru, že Ministerstvo kultury mělo zkoumat jak a zda vůbec Magistrát hlavního města Prahy, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, prověřil opodstatněnost změny stanoviska Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hlavním městě Praze. Současně jste podal podnět na opakovaný přezkum napadeného rozhodnutí, a navrhl jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

Ministerstvo kultury trvá na svém stanovisku č.j. 7646/2007 ze dne 27. 8. 2007, a to na základě výše a dále uvedených skutečností. Danou věc posuzovalo na základě kompletního spisového materiálu, byly tedy posuzovány oba návrhy projektové dokumentace, tj. původní projektová dokumentace ze dne 17. 10. 2006, na základě které Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hlavním městě Praze (dále jen „NPÚ – HMP“), vydal odborné stanovisko sp. zn. 15075/2006/a/M ze dne 2. 1. 2007, ve kterém označil předložený návrh za vyloučený. A dále návrh projektové dokumentace ze dne 20. 1. 2007. Tato projektová dokumentace byla přepracována na základě požadavků NPÚ – HMP. Následně bylo NPÚ - HMP vydáno odborné stanovisko sp.zn. NPÚ-311/1269/2007 ze dne 5. 4. 2007. V tomto stanovisku označil NPÚ-HMP předložený návrh za realizovatelný za podmínek uvedených pod body 1-4. Z výše uvedeného logicky vyplývá, že je-li projektová dokumentace přepracována dle požadavků odborné organizace památkové péče, ta poté vydá odborné vyjádření, ve kterém označí projekt za realizovatelný.

Z Vašich závěrů vyplývá, že při posuzování předmětné záležitosti jste vycházel zejména ze skutečností uvedených Mgr. L. U a ze sdělení Památkové inspekce (dále jen „PI“) č.j. 7670/2007-PI ze dne 13. 8. 2007. Dovolte mi, abych se tímto sdělením zabýval podrobněji.

První část sdělení PI č.j.7670/2007-PI je doslova opsána z přílohy č.1 vyhlášky č. 10/1993 Sb. Dle PI v odborném vyjádření NPÚ - HMP zn. 15075/2006 ze dne 2.1.2007 k demolici domu čp. a studii novostavby hodnotí odborná organizace záměr jako vyloučený. Konstatoje, že dům čp. postavený počátkem 40. let 20. století podle projektu architekta V. U. je cenný jako standardní solitér v rámci kontextu urbanizace dané lokality ve 30. a 40. letech minulého století a navrhovaná demolice je z památkového hlediska nepřijatelným řešením. Z textu tohoto odborného vyjádření však jednoznačně vyplývá, že takováto konstataování neobsahuje a neoznačuje záměr jako vyloučený, je v něm pouze uvedeno, že předložená studie novostavby na parcelách č. a č. a na místě stávajícího čp. je z památkového hlediska nepřijatelná. Jedná se tedy o studii, která byla předložena jako prvotní. Jak jsem již uvedl, v tomto odborném stanovisku není ani zmínka o tom, že by projektantem domu byl V. U a už vůbec toto odborné stanovisko nehodnotí předmětný dům jako cenný standardní solitér. V této souvislosti je nutné uvést, že výše zmíněná vyhláška číslo 10 byla vydána v roce 1993, přičemž od té doby se situace v dané lokalitě významně změnila, o čemž svědčí i fotodokumentace, kterou předložil architekt, který napadený projekt projektoval. Jako příklad uvádí sousední dům z roku 1999, jehož spolunajitelem je

předkladatel podnětu Mgr. L. U., který rozhodně nelze hodnotit jako objekt vilového charakteru - tento objekt obsahuje 8 bytových jednotek - a rovněž další tři objekty, na kterých projektant demonstruje výstavbu v dané lokalitě, nelze hodnotit jako vilovou zástavbu.

Ve svém právním zhodnocení uvádíte, že nahlížíte na postup Magistrátu hlavního města Prahy, který při vydání závazného stanoviska ke stavbě vycházel z vyjádření NPÚ - HMP, jako na neprůhledný, nepředvídatelný a nesprávný v tom směru, že dostatečně neobjasnil, co vedlo NPÚ - HMP k tak zásadní změně názoru. V tomto právním zhodnocení přebíráte tvrzení, které je uvedeno ve stanovisku PI, které, jak výše uvedeno, hodnotí stávající dům jako cenný solitér v rámci kontextu dané lokality. Projektant Ing. arch. D. C. ve svém dopise ze dne 23. 8. 2007 (kterým reagoval na sdělení PI zaslané Mgr. U.), který adresoval Ing. M. z PI a odboru památkové péče zaslal na vědomí, mimo jiné uvedl, cit. „Jelikož jsme si byli vědomi skutečnosti, že se nacházíme v památkově citlivém prostředí, tak jsme rovněž od počátku konzultovali se zástupcem Národního památkového ústavu panem PhDr. M. S ním jsme navštívili místo a velice zevrubně prohlédli jak pozemek, stávající objekt rodinného domu, tak okolí stavby. Výsledkem odborné konzultace, z níž máme zápis, bylo konstatování, že objekt rodinného domu z roku 1942 nemá žádné významné kvality ani specifické architektonické detaily, které by bylo nutné chránit, ale pozoruhodná je z architektonického hlediska zahrada s mohutnou opěrnou zdí realizovaná v 30. letech.“. Rovněž v tomto dopise projektant uvedl, že co se týká poznámky o zastavěné ploše, došlo ve vyjádření NPÚ - HMP k chybě, jelikož původní zastavěná plocha je 132 m² a tudíž zastavěná plocha navrhovaného objektu není 4,5 x větší.

Pokud se týká povinnosti, kterou PI uvádí pod bodem B, t. j., že podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vlastník (správce, uživatel) o nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové zóně, je povinen k zamýšlenému odstranění stavby si předem vyžádat závazné stanovisko příslušného úřadu, musím uvést, že PI unikla skutečnost, že závazné stanovisko bylo vydáváno v roce 2006, respektive na základě žádosti z roku 2006, přičemž tehdy platná právní úprava v případě § 14 odst. 2 takovou povinnost neobsahovala, tudíž takovou povinnost neměl ani žadatel. Touto povinností je zatížen žadatel až od roku 2007 na základě novelizovaného zákona o státní památkové péči.

Jak je zřejmé z odborného vyjádření NPÚ - HMP zn. NPÚ-311/1269/2007 ze dne 5. 4. 2007, předložená dokumentace pro územní řízení je upraveným řešením, přičemž požadavek demolice stávajícího domu z roku 1942 zůstal v platnosti a v dané lokalitě je navržen bytový dům, který ve výškových parametrech odpovídá objektu stávajícímu. NPÚ - HMP v závěru tohoto odborného vyjádření akceptuje dané řešení jako krajně limitní, pouze s ohledem na dodržení výškových a obecně pohledových, nikoliv hmotových parametrů v kontextu dané lokality. Konstatuje, že předložená upravená studie, při dodržení podmínek uvedených ve výrokové části tohoto vyjádření, neodporuje platnému režimu památkové ochrany dle vyhlášky číslo 10/1993 Sb. Z uvedeného je zřejmé, že bylo rozhodováno o návrhu, který byl zcela a zásadním způsobem přepracován, a to na základě konzultací s pracovníkem NPÚ - HMP, a proto byl i následně orgánem státní památkové péče přijatý jako realizovatelný.

V této souvislosti je nutné konstatovat, že ani jedno z výše uvedených odborných vyjádření nekonstatuje závěr, že demolice je z památkového hlediska nepřijatelným řešením a že studii novostavby hodnotí odborná organizace jako záměr vyloučený, jak to konstatuje PI.

Souhlasím s Vašimi závěry k namítanému principu ochrany práv nabytých v dobré víře. V řešeném případě je však třeba vzít v úvahu, že investor předmětné stavby na základě pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, předmětný objekt odkoupil od původních majitelů a své náklady do současné doby odhaduje na cca 40 000 000,- Kč. Je tedy zřejmé, že v dobré víře vynaložil

prostředky, které by zcela jistě v případě nesouhlasného stanoviska nevynakládal, a priori nelze vyloučit, ostatně to uvedl ve svém vyjádření ze dne 18. 10. 2007, jeho požadavek náhrady škody, který by mu mohl vzniknout nesprávným úředním postupem.

V neposlední řadě je pak nutné konstatovat, že Ministerstvo kultury obdrželo podnět Mgr. U. dne 29. 5. 2007. V dané věci tedy mohlo být vydáno usnesení o zahájení přezkumného řízení nejpozději dne 23. 7. 2007, neboť dle ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Příslušný odbor Ministerstva kultury však obdržel návrh na přezkoumání napadeného rozhodnutí až dne 15. 8. 2007, tedy již po subjektivní lhůtě pro vydání rozhodnutí, resp. usnesení o zahájení přezkumného řízení. Musím však konstatovat, že i v případě, že by návrh byl předložen před uplynutím této lhůty, přezkumné řízení by nemohlo být zahájeno.

Na základě výše uvedeného sděluji, že jsem neshledal pochybení v postupu Ministerstva kultury, které nezahájilo přezkumné řízení, a neshledal jsem důvod pro jeho zahájení ani po prostudování Zprávy o šetření ve věci postupu orgánů státní památkové péče v souvislosti se stavbou „Bytového domu Pod Ateliéry“ v k.ú. obec Praha, která byla součástí podnětu.

S pozdravem

v z.

Vážený pan
JUDr. Otakar Motejl
Veřejný ochránce práv
Kancelář Veřejného ochránce práv
Údolní 39
602 00 Brno